

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/219/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112237915
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112237915.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky : V. K., N.. XX.XX.XXXX, A. C. Č.. XX, Q., zast. JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, Symfonická 1496/9, Praha, Česká republika, proti odporcovi : Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie 27,66 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25. januára 2013, č. k. 8C/222/2012-13, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol :

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania z m e ň u j e tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 72,69 €.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 14.11.2012 domáhala voči odporcovi zaplatenia istiny vo výške 27,66 € s príslušenstvom titulom zaplatenia náhrady mzdy za nezákonné uväznenie jej zomrelého otca V. S.. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.12.2012, pred uskutočnením prvého pojednávania vo veci, vzala navrhovateľka svoj návrh v celom rozsahu späť, a to z dôvodu, že odporca navrhovateľke žalovanú istinu priznal. Súd prvého stupňa preto konanie podľa ust. § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. s tým, že z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania odporca, a preto mu vznikla povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Z tohto dôvodu prvostupňový súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 72,69 € ako trovy právneho zastúpenia za 3 právne úkony - prevzatie a príprava, podanie návrhu na súd, späťvzatie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca; jeho odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým mu prvostupňový súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania. Vo svojom odvolaní uviedol, že prax právneho zástupcu navrhovateľky pri uplatňovaní nároku svojich klientov na odškodnenie, ktorý v sebe zahŕňa jednotlivé náhrady, je taká, že nárok na odškodnenie, podaný na Ministerstvo spravodlivosti SR, podáva jednou žiadosťou a následne po uplynutí lehoty stanovenej za účelom predbežného prerokovania nároku ministerstvom, každú jednu náhradu uplatňuje na súde samostatnou žalobou, hoci tieto náhrady majú jeden právny aj skutkový základ - vychádzajú z aplikácie ust. § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii. Zdôraznil, že jednotlivými žalobami uplatňuje právny zástupca navrhovateľky nárok na náhrady, ktoré sú špecifikované dokonca pod jedným písmenom ust. § 23 ods. 1, a to pod písmenom c/. Ďalej uviedol,

že predmet sporu v tomto súdnom konaní predstavuje sumu 27,66 a trovy právneho zastúpenia sú právnym zástupcom navrhovateľky vyčíslené sumou 72,69 €, čo je 2,6 násobok žalovanej istiny, pričom opätovne sú všetky tieto úkony účtované pri ďalších dielčích žalobách, vychádzajúcich z jednej a tej istej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na odškodnenie, s tými istými účastníkmi konania a na tom istom právnom podklade, vychádzajúc z rovnakých rozhodnutí, zrušujúcich rovnaké odsudzujúce súdne rozhodnutia. Odporca mal za to, že právny zástupca navrhovateľky pri uplatňovaní nároku na odškodnenie na súde nepostupuje s odbornou starostlivosťou a ním predložené vyúčtovanie trov právneho zastúpenia nevykazuje žiadne známky hospodárnosti poskytovania právnych služieb, a preto jeho konanie nemožno považovať za konanie, ktoré by bolo v súlade s dobrými mravmi. Odporca zastával názor, že postup navrhovateľky a jej právneho zástupcu je v rozpore so zásadou hospodárnosti a vyčíslované trovy nevykazujú znaky účelnosti. Okrem neúčelného a nevhodného postupu právneho zástupcu navrhovateľky pri uplatňovaní práva, poukázal odporca aj na neprimeranosť vyčíslených trov právneho zastúpenia k hodnote predmetu sporu. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s ust. § 150 ods. 1, 2, § 200ea O.s.p. odporca navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov konania.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 €. Navrhovateľka poukázala predovšetkým na to, že sa jej netýka to, čo koná alebo nekoná jej právny zástupca v iných sporoch s inými navrhovateľmi. I keby sa jej právnomu zástupcovi v iných sporoch nedarilo, nie je dôvod, aby mala z toho v tomto spore nejakú ujmu. V prejednávanej príhode nejde o žalobu podľa § 23 ods. 1 písm. c/ zákona č. 119/1990 Zb., ale podľa písm. a/, v zmysle ktorého je možné uplatniť len jednu položku - náhrada ušlého zisku. Navrhovateľka mala za to, že odporca by jej nemal predpisovať s kým má či nemá podávať žalobu. Navrhovateľka nemá žiadnu povinnosť, aby svoje vlastné nároky uplatňovala s kýmkoľvek iným a vystavovala sa komplikáciám. Podotkla, že jednanie odporcu je v jednotlivých položkách nevyspytateľné, pričom súdy sami posudzujú jednotlivé položky niekedy odlišne. Dokonca sú prípady, že navrhovатели podali jednu žalobu a súd sám potom niektoré položky vyčlenil k samostatnému prejednávaniu. Navrhovateľka mala za to, že postupovala najefektívnejším spôsobom a má nárok na plnú náhradu nákladov každého jednotlivého konania, čo zdokladovala uzneseniami Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.09.2012, č. k. 5Co/434/2012-24 a zo dňa 30.11.2012 5Co/492/2012-91, pričom odkázala na odôvodnenia týchto rozhodnutí.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania navrhovateľky je potrebné v zmysle § 220 O.s.p. zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie napadnutého výroku ani na jeho zrušenie.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., v znení účinnom ku dňu podania návrhu (30.03.2012), ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 500 €, od toho okamihu ide o drobný spor; (pohľadávky nízkej hodnoty sú tie, ktoré neprevyšujú, resp. nedosiahnu, nepresiahnu hodnotu 500 €).

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Predmetné ustanovenie (§ 150 ods. 2 O.s.p.) je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá ponecháva na súde zváženie, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané a čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu, že navrhovateľka podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.12.2012, zobrala pred začatím prvého pojednávania svoj návrh v celom rozsahu späť. Ako dôvod spät'vzatia uviedla, že odporca oznámením zo dňa 06.11.2012, doručeným právnemu zástupcovi navrhovateľky dňa 03.12.2012, priznal navrhovateľke

žalovanú istinu. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka vzala návrh na začatie konania v celom rozsahu späť pre správanie sa odporcu. Vzhľadom na skutkový stav veci a na skutočnosť, že odporca uspokojil nárok navrhovateľky až po podaní návrhu na súd, má odvolací súd za to, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne. Preto podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. vzniklo navrhovateľke právo na náhradu trov konania zo strany odporcu. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že navrhovateľke v priebehu konania vznikli trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 72,69 €. Odvolací súd z nižšie popísaných dôvodov dospel k záveru, že nakoľko v prejednávanej veci ide o drobný spor (§ 200 ea ods. 1 O.s.p.) a uvedené trovy právneho zastúpenia sú voči pohľadávke, ktorú prevyšujú niekoľkonásobne, neprimerané, nesprávny bol postup súdu prvého stupňa, keď navrhovateľke v uplatnenej výške náhradu trov právneho zastúpenia priznal a neaplikoval na vec ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.

Za drobný spor v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je nutné považovať konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), akým je nepochybne aj predmetné konanie, kde sa navrhovateľka domáhala zaplata istiny vo výške 27,66 € s príslušenstvom titulom zaplata náhrady mzdy za nezákonné uväznenie jej zomrelého otca V. S.. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka si v prípade úspechu v konaní pred súdom prvého stupňa uplatňovala náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby á 16,60 € (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konanie a písomné podanie - návrh na zastavenie konanie) + 3 x režijný paušál vo výške 7,63 €, t.j. spolu vo výške 72,69 €. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľkou uplatnená výška náhrady trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia (72,69 €) zjavne prekračuje výšku uplatňovaného peňažného plnenia (27,66 €).

Ako bolo už vyššie uvedené, súhrnná suma trov konania (pred súdom prvého stupňa) by inak prevyšovala výšku samotnej uplatňovanej pohľadávky (pričom ide o tzv. drobný spor, § 200ea O.s.p.), a podľa názoru odvolacieho súdu, už len z toho dôvodu, že trovy konania by boli vyššie ako pohľadávka, možno v súdnej právnej veci trovy konania označiť voči pohľadávke za neprimerané. Z dikcie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. plynie podmienka neprimeranosti trov voči pohľadávke v drobnom spore a takáto situácia nastáva zjavne vtedy, pokiaľ trovy konania v úhrne dosahujú vyššiu sumu než samotná uplatňovaná pohľadávka. Neprimeranosťou však nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatňovanej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Podľa názoru odvolacieho súdu sú v prejednávanej veci splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. : konanie sa týka tzv. drobného sporu a trovy konania sú voči nej neprimerané. Nepriznaním náhrady trov konania navrhovateľke na základe ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nemožno vnímať ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, keď aplikovaním citovaného ustanovenia zákona súd len využil platnú právnu úpravu.

Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky odporcu uplatnené v jeho odvolaní podľa názoru odvolacieho súdu právne významné a spôsobilé spochybniť správnosť uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, nakoľko v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. absentoval návrh na ich priznanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.